

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

4. Mallingcrotius, & qualis ille.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

8. CHRISTOPH. BERNARDUS.

1650.
brugen-
sis &
Naßa-
vius
Princi-
pes.

4.
Mal-
lingcro-
tius.

qualis
ille.

Guilielmus Osnabrugensis Antistes, ac 70.
annes Ludovicus Princeps Nassavius, prou-
per hoc in loco, dum Europæ de pace age-
batur, annos aliquot Legati, ipsi Mono-
sterium advolârunt, si quid forte præsen-
tia juvaret, Capitularium animos & studia
coram sollicitaturi. Nec deerant, qui be-
neficiorum memoriâ utiles futuri crede-
bantur, nisi potior numerus popularem,
præsentemq; Patriæ moderatorem cæteris
præhabuisset, subditorum (quibus pars
magna libertatis videri solet à suorum ali-
quo regi) eò majore desiderio, quò plu-
res sui calamitates in absentiam Prinçipum
derivabant; certi navem tui binibus expo-
sitam, Navarcho absente, facilius naufra-
gium pati.

Inter hosce Bernardus Mallingcrotius
Decanus Monasterientis, unus omnium,
qui videri minimè volebat, flagrantissimus
dicebatur, ac præfatos omnes à se ultrò
invitatos in speciem fovisse, quò in plures
votis Capitularium divisis, suorum ipse cer-
tus potioribus gauderet. Erat rarissimæ vir-
doctrinæ, librorum helluo, & memoriam
tam vastæ ac felicis, ut libros integros, si
periissent, è suo cerebro restituere posse
crederetur: quod in eo Præside admiratio-
nem augebat, qui convivia propè quotidiana,
suis cum hospitibus, in seram plerum-
que vesperam protrahebat, deinde noctis
partem

1650.

partem maximam litteris impendens studi-
fus Lucubrator. Episcopalis mytra non se-
mel illi ostentata & oblata , quando jam
jam ornandus putabatur , infelicem conti-
nuò tefellit. Cum enim Ferdinandus II.
Imperator suorum victor hostium , omnia
post transactionem Passavensem bona Ec-
clesiastica , Catholicis erupta , acerrimo e-
dicto ad Ecclesiæ Romanæ gremium revo-
caret, Ratzburgense illi Episcopum , &
Cæsaris , & Pontificis gratiâ collatum erat.
At profligato mox ad Lipsiam Tillio , &
Gustavo Adolpho Suecorum Rege omnem
Germaniam Aquilonarem suis armis occu-
pante , insperatus ille victoriarum cursus
totum hunc conceptum brevi turbavit. Ad
Mindensem quoq; mytram votis Capitu-
lerium legitimè vocatus , cum ejus poten-
tiæ , qui tueri posset , non videretur , *Fran-*
cisco Guilielmo Episcopo Osnabrugensi ce-
dere coactus est , quamvis nomen Coad-
jutoris postea nihilominus semper adhuc
usurparit. Nunc iterum Monasteriense pe-
dum , sed iisdem ferè , quibus id querere
videbatur , artibus amisit. Percepto enim
eo , quod penetraverant , arcano de votis
tot per Candidatos unius suum ad fasti-
gium dispartiendis , Capitularium plerique
viri hoc ingenium abhorrentes , timentesq;
aliquando (ut erat impotentis ac pertina-
cis animi) Maniana Ejusdem imperia , à

A § tam

10 CHRISTOPH.BERNARDUS.

1650.

5.

*Theodo-**rus A-**dolphus**Episco-**pus &**Kettele-**rus De-**canus**Pader-**bornensis*.*Gale-**nus**Thesau-**rarius.**In quem**potiores**inclinā-**tur.*

tain variis Candidatis animos in unum colligebant, è suo gremio jam eligere, neminem postulare certi.

Erant in oculis omnium Theodorus Adolphus de Reck Præpositus Paderbornensis; Casparus Philippus à Ketteler Paderbornensis Decanus; Christophorus Bernardus de Galen Thesaurarius, & omnes Kettelerij pariter Canonici Monasterienses. Plurimorum animi in Theodorum Adolphum propendebant, sed quod ad Episcopatum Paderbornensem jam electus, postulandus, non eligendus putaretur, res difficilior visa, calculos, non animos elgentium alienavit.

Inter utrumq; posteriorem eminebat Christophorus Bernardus ab eruditione, judicio, facundiâ, prudentiâ, & agendi dexteritate insigni commendatus. Religione &

pietate clarus, famæ integerrimæ, & desiderato ac salubri morum temperamento gratiosus. Plurim jam annorum Consiliarius, imò & Monasteriensis hodie Concilij Præses, certè longo rerum usu domi, forisque probato, vix alter Diœceseos æquè

gnarus. In hunc igitur averfæ à Decano mentes usque adeò convertebantur, ut Bücholdius Vice-Dominus vota omnia pro Maximiliano Henrico incasum sollicitata ad Christophorum Bernardum inclinaret, rerumque rationibus bene consideratis & calculis non male positis, Eadem pridiè electio-